

life style
2022

PRESTIGE

ASOCIACE SPOLEČENSKÝCH KLUBŮ
Studio Životního Stylu

Na vrcholu ARARATU
– výstup českých diplomatů

SPORT & OUTDOOR

EURONOVA
& PARTNERS
MEMBER OF EURONOVAGROUP

Češi v Turecku NA SNĚHU I VODĚ

Turecko je velká a významná země na pomezí Evropy a Asie, se složitou a bohatou historií i obdivuhodnou přírodou. Turecko je též plné rozporů - společensky vězí jednou nohou v minulosti, druhou má technologicky nakročeno do budoucnosti. Na tyto dvě i více tváří země narážíme na každém kroku, ať už jste tu jako turisté na pár dní, či zde pracujete a trávíte několik let.

Více tváří má Turecko i ve sportu. Příkladem jsou hory a sněh. V obrovské zemi s krásnými horami, vysokými často přes 3000 m n. m., a s 85 miliony obyvatel je stěží pár set tisíc, spíše ale jen několik desítek tisíc aktivních lyžařů. Několik hlavních lyžařských resortů v zemi snese srovnání s tím, co známe z domova i z alpských států - v cenách hotelů Turecko naše standardy často i výrazně překračuje. Zároveň jsou zde desítky tisíc km čtverečních horských oblastí bez infrastruktury a vlastně i bez civilizace a teprve čekají na využití. A symbolem horských výzev Turecka je pak biblická hora Ararat - turecky Ağrı Dağı, se svými 5137 metry jde o nejvyšší vrchol západně od Kavkazu.

*Symbolem
horských výzev
Turecka je
biblická hora
Ararat*

Kvůli poloze „Stříbrné“ hory u hranic s Íránem a Arménií a vládním operacím proti kurdským militantům byl tento majestátní vyhaslý vulkán po řadu let nedostupný, zakázaný. Od minulého roku je však Ararat znovu otevřený a směřují na něj stovky turistů, není to však odpo-

lední vycházka jako na Sněžku, ale vícedenní expedice s velehorskými riziky, vč. výškové nemoci. Opačným pólem dostupnosti je třeba lyžařský resort Erciyes v centrální Anatolii, vybudovaný na svazích stejnojmenné sopky tyčící se do výšky 3917 metrů nad mořem. Tisíce místních turistů zaplaví středisko každý víkend a přidají se ke stovkám zahraničních lyžařů evropských i zámořských. A jedním z mnoha tureckých paradoxů je i lyžování v Erciyes. Zatímco hlavní kabinová lanovka – gondola v Tekir se snadnou hlavní sjezdovkou je beznadějně přetížena tisíci domorodých lyžařů začátečníků, hodnotné terény i nad 3000 metrů výšky s freeridovými kaňony hned vedle jsou téměř liduprázdné... Ale proč tenhle úvod?

Na české ambasádě v Ankaře se nyní sešel tým, jenž má ambici spojit svůj volný čas s podporou dobrých věcí, které též dělají dobré jméno Česku a Čechům. A začali jsme s tím v pohoří Ilgaz, asi 200 km severně od hlavního města Ankarý. Vrcholky pohoří dosahují výšky nad 2600 m n. m. a v údolí pod nimi, asi v 1500 m n. m., tedy někde v úrovni vrcholu naší Sněžky, je malý resort Yildiztepe s jednou sedačkovou lanovkou a dvěma sjezdovkami – tedy pardon: s jednou sjezdovkou hodnou toho jména a jednou širší lesní cestou, po níž místní lyžaři drásají lyže z půjčovny často více

na bahně než na sněhu; resort totiž zatím nemá jediné sněžné dělo... Poslanec z regionu, p. Salim Civitcioglu, je zároveň předsedou skupiny přátel České republiky v tureckém parlamentu, a tak když se náš velvyslanec poprvé viděl s ním i se starostou města Ilgaz na podzim 2020, slovo dalo slovo a byl z toho lyžařský závod, a to diplomatický.

*Smyslem bylo
něco udělat
pro větší
turistickou
viditelnost
pohoří Ilgaz*

Smyslem bylo něco udělat pro větší turistickou viditelnost pohoří Ilgaz, kde je též rozlehlý národní park, i pro ankarskou diplomatickou komunitu čítající přes 100 ambasád a dalších misí. V Yildiztepe jsou slalomové závody dost neobvyklé a 1. ročník našeho diplomatického hobby slalomu vyžadoval přípravu již od podzimu 2020. Největší výzvou nakonec nebyl covid a s ním spojená omezení, do nichž se náš závod koncem února 2021 jakž takž „vešel“ i díky ilgazským i ankarským úřadům. Proti nám totiž stál mocnější soupeř: příroda a počasí v Ilgazu i Turecku

vůbec. Přišla teplá vlna a něco málo sněhu, co ještě zbylo v 1500-1800 metrech nad mořem, rychle ubývalo. Místní činovníci nechtěli ani slyšet o náhradním místě či termínu, ujišťovali, že závod bude. Pár dní před termínem jsme už museli rozetnout, zda akci zrušit, nebo ji nějakým zázrakem zařídit. Až tehdy místní prozradili svůj recept: dovezou sníh z vrcholů hor, zprovozní dolní půlku hlavní sjezdovky – docela seriózní „červené“ pisty dlouhé asi 2.5 km a instalují provizorní výstup ze sedačkové lanovky, a to vše během tří dnů! A tak jsme v sobotu 27. února 2021 ráno měli kilometr připrave-

né trati obřího slalomu a na startu 50 lyžařů a snowboardistů všeho věku, jak diplomatických z Ankar, tak lokálních. A to navzdory covidu a nepřízní živlů, tedy okolností, které by asi kdekoli jinde spolehlivě vedly ke zrušení závodu. Ne tak v Turecku. Klíčem k úspěchu byly i heroické výkony týmu ředitele závodu Mehmeta Yelkena, včetně noční stavby slalomové trati, podpora tureckých úřadů a korporátních partnerů, vč. tureckého hlavního dovozce Škody, a českých výrobců Lusti a OStyle (jak dokumentují obrázky), ale taky pomoc turecké lyžařské federace, která poslala zdatný tým časoměřičů.

Po prvním průkopnickém počínu byl letošní druhý ročník lyžařského CD ski závodu v Ilgazu už procházkou růžovým sadem. Letošní zima byla dobrá všude, i v Turecku, a tak druhý ročník akce dne 26. února byl výrazně větší než loňský - z přihlášených 130 závodníků nakonec dorazilo asi 90, trať byla pěkná, dobře upravená a rychlá. Závod zvládli hobíci i úplní začátečníci, včetně dětí, ale zos- tra jej jelo i pár tureckých aktivních závodníků, kteří to v slalomu umějí - vždyť student z Ankarské univerzity letos suverénně vyhrál. Hlavního předjezdce nám letos udělal Arif Alaftargil, jeden z mála tureckých

slalomových olympioniků, jenž se do toho stále dokáže v brankách pořádně opřít. Dlužno dodat, že Arif na necelé minutě asi o 2 vteřiny ujel druhému předjezdci, našemu velvyslanci, jenž se mohl vmlouvat pouze na 10 let věkového rozdílu...

A byla by škoda nevyužít tureckých horských a lyžařských příležitostí i k dalším aktivitám. Ambasadou, s finanční podporou projektu ekonomické diplomacie MZV ČR, letos v únoru uskutečnila propagační akci českých výrobců zimního sportovního zboží, od velkoproducentů jako AlpinePro a Sporten, přes specializované Direct Alpine či Sir Joseph a tradiční značky, jako je rodinný výrobce lyží Lusti či prémiový Kaestle, až po malé výrobce dětských vleků B+J ze severní Moravy.

*Jako místo činu
jsme zvolili právě
resort Erciyes*

Jako místo činu jsme zvolili právě resort Erciyes, přesněji jeho centrum Tekir cca 2000 metrů nad mořem, kde je zaručeno publikum stovek lyžařů v kterýkoli okamžik dne i sezony. Blízké krajské město Kayseri, ve velikosti Prahy, bohatě zásobuje resort vším, i návštěvníky. A díky skvělé spolupráci s ředitelem střediska Dr. Muratem Cingi jsme k české prezentační akci dokázali přidat i obří slalomový závod pro více než 40 převážně místních oddílových jezdců. Českou lyžařskou čest obhájil Šimon Mastný, ředitel závodní ski série Masters, jehož nepředjeli ani nejrychlejší z místních šampionů (velvyslanec se opět loudal o nějakou tu vteřinu za ním, což se mu ale pravidelně stává i v domácí sérii Masters...). Šimon také dal tureckému odbornému publiku pár pěkných přednášek o historii i současnosti českého alpského závodního lyžování. Jedním z tureckých paradoxů je, že v zemi s 85 miliony lidí je závodní lyžařská komunita možná menší než u nás, závodní dění stojí na několika málo resortech a pár lidech, kteří celý národní sport táhnou, mezi nimi i „olympijské“ bratři Atakan a Arif

Alaftargilovi z tradičního ski resortu Palandöken u města Erzurum na severovýchodě země. Seriální svahy v Palandöken jdou až do 3200 metrů nad mořem a sníh tam vydrží někdy až do května, jako letos. Však tam taky, jak na pisty, tak do volného terénu, směřují letecké zájezdy z půlky Evropy, ale i z Východu.

A musíme se pochlubit ještě jedním loňským výkonem: zprávy o znovuotevření Araratu v létě 2021 nás povzbudily k malé české výpravě na střechnu Turecka a tak trochu i širší Evropy. S pomocí kurdského horského vůdce, dvou mul a trochou štěstí na počasí vystoupila 6. srpna na vrchol Agri Dagi tříčlenná česká expedice (Daněk Pavel, Libus Jan a Vacek Pavel), a to v rekordním celkovém čase necelých dvou dní, včetně dvou noclehů v tábořích ve 3200 a 4200 m n. m. Istanbulské i cizí turistické agentury obvykle pro Ararat plánují 5denní trek, našinci vsadili na místní Kurdy, kteří horu znají nej-

lépe. Opravdovým šampionem však byl prastrýc našich průvodců (obr.), jehož jsme potkali asi ve 4 kilometrech v sáčku, bekovce a gumácích, jak si vyšlápl ze své vesnice o 2 kilometry níže, aby něco navařil turistům v táboře ve 4200 m n. m. a dohlédl na chlapce, zda řádně pracují...

Předmětem zájmu české ambasádní komunity je voda nejen ve skupenství tuhém, ale i tekutém.

Předmětem zájmu české ambasádní komunity je voda nejen ve skupenství tuhém, ale i tekutém. Moře

Egejské i Středozezemní tentokrát necháme stranou, to by bylo nošení dříví do lesa - koneckonců na turecké mořské pobřeží každoročně zamíří až čtvrt milionů Čechů. Nám jde o vody vnitrozemské. Stejně jako jsou v zemi nádherná horstva, najdeme tam obrovská i menší jezera a vůbec všemožné vodní plochy. A jsme opět u tureckých paradoxů. Neumíme to říci přesně, ale významná část Turků neumí plavat. To je jeden z důvodů, proč se na většině tureckých vodních ploch, zejména přehrad, nesmí do vody. Kdo neleze do vody, ten se neutopí, věří turecké úřady... Ambasádní našinci v Ankaře jsou ovšem na pohyb ve vodě zvyklí, dokonce jej vyhledávají, zvláště když se chtějí i v tureckém vnitrozemí věnovat paddleboardingu (jinak těž SUP). Pod ideovým vedením nejstaršího jezdce (shodou okolností je jím velvyslanec, svého času v TOP 20 české závodní SUP scény) jsme si v Ankaře našli svou domovskou vodu, kde smíme jezdit - přehradu

ÇEK KİŞ SPOR GÜNLERİ 2022
15-16 ŞUBAT
KAYSERİ, ERGİVES

**ÇEK KİŞLİK EKİPMAN ÜRETİCİLERİ
TANITIM ETKİNLİKLERİ**

LUSTI
ALPINE PRO
DIRECT ALPINE
TECHNICAL OUTDOOR WEAR
kama
FASHION & FUNCTION
B&J
SIRJOSEPH
SPORTEV
ALPINE & NORDIC
ARTIS
KASTLE
FOR SKIERS SINCE 1924

Embassy of the Czech Republic
Ankara

MINISTRY OF
INDUSTRY AND TRADE

Czech Republic
The Country
For The Future

KAĞITCI İÇİŞİLERİ VE
TİCARETİ BAKANLIĞI

KAĞITCI İÇİŞİLERİ VE
TİCARETİ BAKANLIĞI

Mavi Göl (Modré jezero). Základem je pochopení a vstřícnost vedení přehrady a ankarské Municipality. Naše ambasád-ní paddleboardová komunita má nyní na desítku jezdců a jezdkyň, plnoletých i mladších, a ještě více plováků. Přidávají se k nám i další národy, včetně místních, kde hlavně naši turečtí kamarádi z lyží a snowboardu mají k pádlování ve sto-je ten správný vztah. Řekli jsme si, že nemůže zůstat jen u ježdění pro vlastní potěchu, a tak jsme loni v září uchystali na naší „Modré“ přehradě propagační akci pro diplomatickou i místní sportov-ní komunitu. Více než stovka účastníků čítala i přes dvacet prvojezdců, kteří si mohli osahat základy sportu, který má v Turecku ohromný potenciál. Proto také na letošní léto již připravujeme opakování úspěšné akce, s větší pod-porou, a věříme, že i účastí. Součástí bude i letos úklid břehů „naší“ přehrady od místního typického odpadu - plas-tových a skleněných lahví, igelitových pytlíků, plechovek atd. – pomáháme tím vedení přehrady a ukazujeme názorně, že paddleboardeři pomáhají likvido-vat nepořádek způsobený jinými...

Smyslem našeho úsilí je vytvořit zá-rodečnou komunitu místních paddle-boardistů, a to na místě, které bude bezpečné a vstřícné. Zatímco na moř-ském pobřeží sem tam na paddleboard narazíte (spíše někde v půjčovně na břehu), ve vnitrozemí o paddleboarding (ani podobné vodní sporty) nezavádíte... Tak-že naše české rekreační pádlování zde má i svůj rozměr osvětový, kdy většina místních vidí tento pohyb člověka vlastní silou po vodě poprvé a někteří dávají své pocity jezdcům hlasitě najevo od pokřikování a pískání, až po ještě méně žá-doucí projevy zájmu... S podporou spon-zorů, včetně velkých firem, a místních úřadů se ale i zde může podařit položit základ sportu, který u nás i jinde získal masu vyznavačů. Na paddleboardingu je skvělé, že se mu lze naučit během pár prvních minut a provozovat jej můžete rekreačně, třeba s dětmi, ale i výkon-nostně, a to celkem kdykoli a kdekoli, aniž by to ruinovalo rodinné finance. Po-třebujete jen dostupnou vodní plochu. O tomhle chceme přesvědčovat i Turec-ko v jeho hlavním městě, kde jsme každý na pár let služebně. Ať tu zanecháme i českou sportovní stopu... 🍷

Text: Pavel Vacek, velvyslanec
České republiky v Turecku

Turkish Czech

FRIENDSHIP TOURNAMENT

V sobotu 11. 6. 2022 se na hřišti v Berouně konal prestižní turnaj Turkish Czech Friendship Tournament.

Turnaj odstartoval již druhý ročník festivalu, který turecké velvyslanectví organizuje v České republice. Festival měl za cíl občanům tuzemska přiblížit tureckou kulturu a gastronomii. Probíhal po celé zemi.

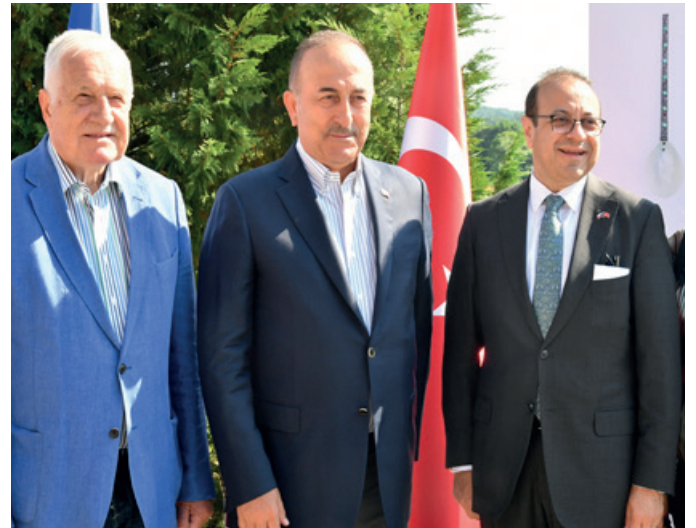
Sportovně-spoolečenský den si přišlo užít 79 hráčů včetně několika velvyslanců, ale také mnoho hostů, kteří se zúčastnili golfové akademie, nebo si užívali krásného počasí na terase klubu, kde se celý den podávaly turecké pochoutky – kebab, dezerty a sladkosti a vynikající turecká káva nebo čaj. Vše probíhalo ve skvělé náladě.

Hosty turnaje přivítali ministr zahraničí Turecké republiky Mevlüt Çavuşoglu, velvyslanec Turecké republiky Egemen Bagis a také bývalý prezident České republiky Václav Klaus.

Ideální počasí provázelo turnaj po celý den. Po turnaji na všechny čekal turecký raut a poté slavnostní vyhlášení vítězů za účasti pana velvyslance a sponzorů turnaje – společností Turkish airways a řady dalších. Mezi hlavní ceny patřily například pobyt v hotelu Gloria resort, letenky do Turecka nebo speciální kávovary k přípravě pravé turecké kávy. ☺

SPONZOŘI

Volvo, Turkish Airlines, Omnipol, Azur Group, ODIEN, Professionals Real Estate, Super Storage, Pegasus, Škoda Transportation, Istanbul Kebab, UPS

Ing. Vojtěch Matějček byl jednou z osobností, které se zúčastnily před více než 20ti lety křtu prvního klubového vydání magazínu PRESTIGE a podepsaly jeho křestní list.

ING. VOJTĚCH MATĚJČEK

podpsal

KŘESTNÍ LIST MAGAZÍNU PRESTIGE

Ing. Vojtěch Matějček

Avzhledem k tomu, že připravované sezónní vydání již 22. ročníku titulu obsahuje i sportovní a společenskou mozaiku z významných turnajů pořádaných v ROYAL BEROUN GOLF CLUBU, kde působí již řadu let jako výkonný prezident, požádali jsme ho o rozhovor.

V čem se lišíte od vašeho image pro veřejnost?
Doufám, že v ničem.

Existuje nějaký společenský zvyk, kterému se absolutně nehodláte podřídít?
Stát v dlouhé frontě gratulujících.

Když otevřete noviny, kterou rubriku si přečtete nejdřív?
Dříve (za minulého režimu) to byl samozřejmě sport, dnes jedu od první do poslední strany a vybírám si jen ty zajímavé texty z kterékoli rubriky.

Měl jste někdy pocit, že jste si měl vybrat jiné povolání?
Ne, jsem spokojený s tím, co dělám. Navíc jsem si vyzkoušel profese několik – stavebního dělníka, stavbyvedoucího, projektanta, manažera a souběžně i developera.

Když jste začínal svoji kariéru, co vám připadalo nejobtížnější?
Přesvědčit své nadřízené, aby mě nechali pracovat samostatně.

V jaké oblasti navazujete kontakt s lidmi nejobtížněji?
Na společenských akcích.

Co je pro vás naprostý luxus?
Dlouhodobý pobyt v luxusním resortu u moře. All inclusive.

Co vás napadne, když se díváte na svoji fotografii v tisku?
Něco bych s tím už měl dělat.

Při jakých příležitostech se nejlépe pobavíte?
Při setkání rodiny nebo s přáteli. Někdy i na poradě s kolegy.

V co byste rád věřil, ačkoliv víte, že to není pravda?
Že se dá politika využít ke službě veřejnosti.

Jaký druh lidí si vybíráte za své přátele?
Ty, kterým jsem schopen důvěřovat.

Co byste rád dělal, až vám bude sedmdesát pět (a více), na co se budete těšit a na co nejraději vzpomínat?
Chtěl bych být pořád aktivní a alespoň trochu pracovat. Těším se na méně zodpovědnosti a budu vzpomínat na to, co se povedlo.

Kdo na vás ze všech lidí, s kterými jste se setkal, nejvíce zapůsobil?
Bylo jich více, ale kromě mého otce to byl Ing. Vlastimil Kozel, guru českého zemědělství v 80. letech, Kenny McNiven, skotský greenkeeper, který mě naučil rozumět, jak funguje golfový areál, Les Furber, kanadský golfový architekt, který je prostě skvělý člověk a vynikající ve své profesi, a určitě Chairman

Hong, který mi dal příležitost podílet se na výstavbě a řízení jednoho z nejhezčích českých golfových hřišť.

S kým byste si rád vyměnil místo na jeden den?
Sám se sebou, když mi bylo dvacet.

Proti jaké otázce byste v interview nejvíce protestoval?
Proti dotazu na něco opravdu intimního a soukromého.

Co byste vložil do nezničitelné schránky pro další pokolení?
Svoje volební lístky od roku 89.

Čemu jste v mládí věřil a dnes už nevěříte?
Že můžeme prožít život bez války a utrpení.

Jak reagujete na to, že ženy nosí čím dál více kalhoty místo šatů?
Opravdu? Toho jsem si ani nevšiml.

Existuje nějaká fiktivní postava, se kterou se cítíte spřízněn?
Cimarron Edny Ferberové. ☺

DOKONČETE VĚTU:
Kdybych měl čas, tak bych....
byl se svou rodinou.

Jediná věc, kterou vím jistě, je....
že všechno jednou skončí.

Pokud je něco, co nesnáším, tak to je....
násilí.

Kdybych měl vše, co se dá koupit za peníze....
tak bych se nudil.

POSLEDNÍ OTÁZKA (PRO VŠECHNY SPOLEČNÁ):
Existuje na světě místo, které toužíte poznat, a doposud jste to nestihl?
Ne.

Golfové křižovatky S JEDNÍM VELKÝM CÍLEM

Není to tak dlouho, kdy se z nejlepší české amatérské golfistky Sárý Kouskové stala profesionálka. Kolik překážek a důležitých rozhodnutí musela v průběhu minulých měsíců třiaadvacetiletá golfistka udělat?

Nespočet. A to se nebavíme o správné volbě rány nebo hole na golfovém hřišti. Golfová kariéra se totiž nerozhoduje jen na hřišti, ale důležité jsou i kroky mimo něj.

Měli jsme možnost strávit se Sárrou Kouskovou příjemné dopoledne, kdy nám o svých golfových křižovatkách prozradila možná víc, než sama původně zamýšlela. S nadšením sobě vlastním. A kreativitou. Ale k tomu se ještě dostaneme.

Sáro, začneme trochu zešíroka. Když jste jako malá v šesti letech

začínala, měla jste v hlavě myšlenku stát se golfistkou, pro kterou bude její sport zaměstnáním?

To si nemyslím. Když jsem v Karlových Varech začínala, byla to čistá radost ze hry. Že bych golf chtěla dělat profesionálně, přišlo až časem. Vše mělo svůj vývoj. A vlastně stále má. To, že se ze mě stala nyní profesionálka, je vlastně stále také jen součást cesty.

Rozumím. Můžete nám popsat, co znamená být profesionální golfistkou a jaký je hlavní rozdíl mezi golfovým amatérem a profesionálem?

Je to vcelku jednoduché. Všichni golfisté, kteří hrají po celém světě a mají svou „zelenou kartu“ a handicap, jsou amatéři. Na turnajích nezískávají peněžní odměny a golf nemohou třeba oficiálně ani učit nebo mít sponzory. Ač se pravidla v tomto ohledu letos rozvolnila, tak stále platí to, že jako amatér se golfem nemůžete živit, ani částečně. Abyste mohli získat finanční odměny, musíte se stát profesionálem, tzn. změnit svůj status. Jako amatér ale máte možnost startovat na profesionálních turnajích, nicméně odměny za výhru získat nemůžete.

Ostatně to byl také váš případ z loňského roku, kdy jste jako historicky první Češka, amatérka, zvítězila na profesionálním evropském turnaji na Konopišti. Co se stalo s vaší výhrou?

Mrzelo vás, že jste šek na 6.000 euro nezískala?

Šek se rozdělil mezi profesionálky, které skončily za mnou. To jsem v tu chvíli ale upřímně moc neřešila. Byla jsem ohromně šťastná, že se mi povedlo turnaj vyhrát. Navíc doma v Česku. To byl nesmírně milý bonus. Přiletěla jsem po skončení semestru v USA a ještě pár dní před odletem jsem si nebyla jistá, zda na Konopišti budu hrát. Se svým týmem jsme nakonec udělali správné rozhodnutí.

Správná rozhodnutí vás doprovází evidentně zatím celou golfovou kariéru. To první, zásadnější, bylo asi při volbě cesty, kterou půjdete. Byla jste si jistá, že se nechcete stát, např. jako Klára Spilková,

profesionálkou v útlém věku, a pojedete studovat do USA?

V tomhle ohledu bylo rozhodování vesměs jasné. Měla jsem jasnou představu, že chci pokračovat po gymnáziu na univerzitě. Studium je důležitou součástí mého života a plánuji v něm pokračovat i v budoucnu. Jsem vděčná, že jsem díky svým studijním i golfovým výsledkům měla po střední škole na výběr. Takže spíš bych řekla, že důležitější rozhodování bylo jakou školu zvolit, než zda do USA letět. A také jaký obor si vybrat...

Nakonec zvítězila prestižní univerzita v Austinu v Texasu. A studium umění. Kombinace vskutku originální.

Máte pravdu. Každopádně kombinace golfu a umění jde krásně dohromady. Líbí se mi „utíkat“ z jednoho světa do toho druhého. A oba mají i mnoho společného, ač se to na první pohled nemusí zdát. Každopádně, když se teď

ohlédnu zpět, tak jsem ohromně šťastná, jak jsem zvolila. Jak s University of Texas, tak s oborem.

Co jste tedy konkrétně v Austinu vystudovala?

Obor se jmenuje Studio Art, takže je to hlavně práce v ateliéru a moje zaměření je sochařství a malířství. Pracovali jsme během semestru zhruba na pěti pracích. Každá se zaměřovala na nějakou jinou techniku, jiný koncept. Měli jsme velkou svobodu v tom, co budeme tvořit. Ostatně v tom je třeba podobnost s golfem. Jak při tréninku, tak pak na hřišti samotném.

Plánujete u umění zůstat, nebo je teď čas jen na golfovou kariéru?

Určitě plánuji, je to pro mě v tuhle chvíli relax. Jen najít ten volný čas... Každopádně bych v budoucnu ráda měla svůj malý ateliér, kde bych mohla tvořit. V hlavě mám i další studium, které bude s uměním spojené... Ale vše ukáže čas. Nyní

PEUGEOT 3008

Plug-in hybrid

Pohon 4 x 4 – výkon 300 k – dojezd až 58 km ve 100% elektrickém režimu –
kompletní dobití do 2 hodin

5 LET*
OPTIWAY
SERVIS

PEUGEOT doporučuje **TOTAL** Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném provozu (podle WLTP) 1,3/100 km, 29 g/km. *Nad rámec běžné dvouleté záruky je o Peugeot 3008 HYBRID kompletně postaráno v rámci servisní smlouvy OPTIWAY SERVIS na 5 let či do najetí 50 000 km. Více na peugeot.cz.

K KOPECKÝ KONCESIONÁŘ PEUGEOT

www.kopecky.cz

Praha: Novostrašnická 46 | Pardubice: K Vápence 2925 | Vysoké Mýto: Dráby 822 | Bystřice n. Pern.: Rácová 1501

se soustředím zejména na golfové výzvy, kterých je víc než dost.

Když jsme u těch golfových výzev a rozhodnutí. Jedno důležité jste musela udělat i letos v lednu. Po úspěšné kvalifikaci na Ladies European Tour, kde jste se umístila jako nejlepší Češka v historii, jste musela volit mezi přestupem k profesionálkám a dokončením studia. Bylo to těžké rozhodování?

Věděla jsem už před kvalifikační školou, že zůstanu mezi amatérkami. Slíbila jsem managementu na univerzitě, že sezonu ještě dohrají a dostudují v Americe. Ale tlaků na to, abych se profesionalizovala a studium ukončila, bylo poměrně dost. Nechtěla jsem ale své slovo porušit. Jsem vděčná všem okolo sebe, kteří rozhodnutí nechali na mně a podpořili mne v něm. Myslím, že vše bylo tak, jak být mělo. Pro mě byla kvalifikační škola velkou zkušeností a budu z ní čerpat v budoucnu.

Navíc jste díky tomu měla možnost, opět jako první Češka, zahrát si turnaj ve slavné Augustě. Tam se 99 procent golfových fanoušků ani nepodívá, natož si tam zahrát... Jaké to bylo?

Naprosto unikátní zážitek. Asi vidíte, jak zářím ještě nyní. Upřímně ani nevím, k čemu bych to přirovnala. Samotný Augusta National Golf Club je něčím, na co budu vzpomínat do konce života. Účast na samotném turnaji byl ohromnou odměnou nejen pro mě, ale pro celou rodinu a můj tým. A také potvrzením, že jdeme správnou cestou.

Zbytek americké sezony, vaší poslední, musel být hodně emotivní. Jak jste zvládala poslední semestr ve škole a stěhování zpět do ČR?

Musím říci, že se ohromně povedl. S týmem se nám podařilo zvítězit v naší konferenci, na NCAA National jsme také uhráli zajímavé výsledky a hlavně se mi povedlo vše studijně zvládnout. Nebudu tvrdit, že to bylo zrovna jednoduché období, zejména co se týče času, ale vše se povedlo náramně. Nakonec ani stěhování do Česka nebylo tak složité, jak vypadalo na začátku.

Ostatně, v golfovém prostředí se očekávalo, že zamíříte z americké univerzity na nejprestižnější ženský okruh světa - LPGA. Co rozhodlo, že se nakonec vracíte do Evropy? Další těžké rozhodování?

Ano, ale to padlo už v minulém roce. V Evropě se cítím doma. Mám zde zázemí a kořeny, navíc po těch letech strávených na univerzitě cítím, že bych chtěla chvíli být doma s těmi nejbližšími. Určitě bych se ráda jednou vrátila za moře jako profesionálka, ale mám i bližší cíle. Vyhrát na Ladies European Tour nebo třeba uspět na olympiádě v Paříži. K tomu vede ještě dlouhá cesta, ale určitě je to něco, kam se můj zrak nyní upírá.

Jaká cesta tedy vede nyní na olympiádu, potažmo jak vypadá golfový kalendář Sáry Kouskové nyní, po návratu do Evropy a přestupu k profesionálkám?

V tuhle chvíli se snažím soustředit na turnaje Ladies European Tour Access Series, kde bych si chtěla vybojovat skrz celoroční žebříček účast v příštím ročníku LET. Ruku v ruce s tím jde i umístění ve světovém profesionálním žebříčku, který bude stěžejní pro účast na OH v Paříži. Takže plán je vlastně jasný. Etablovat se na evropských profesionálních turnajích, hrát dobře a vše směřovat k příští sezóně, která bude mou první úplnou profesionální.

Jaká to pro vás vlastně byla změna? Skok z univerzity, kde je o vás postaráno, do neznámého světa profesionálního golfu, kde si vše musíte řešit sama.

Máte pravdu, že o nás bylo v Texasu skvěle postaráno. Pokud mohu srovnávat, tak se zázemí na univerzitě dá přirovnat k tomu, které v Česku mají profesionální fotbalisté nebo hokejisté. Od zázemí, přes stravu až po cestování na jednotlivé turnaje. Přechod mezi profesionálky by se tak mohl zdát jako ohromný skok, ale jak jsem měla možnost poznat, tak není. Naprostě stěžejní bylo připravit se na změnu a začít na ní aktivně pracovat.

Máte tedy okolo sebe tým, který vám pomáhá s věcmi spojenými s profesionálním golfem?

Ano, přesně tak. Zhruba před rokem a půl jsme vytvořili úzký tým, který mi aktuálně pomáhá. Celý přesun jsme naplánovali a plánu se držíme dodnes. Každý má své místo a své odpovědnosti. Díky tomu, že jsme na všem pracovali v předstihu, se dnes mohu primárně soustředit na golf a nemusím až tak moc řešit věci mimo něj. Ať už se to týká samotných turnajů nebo třeba rehabilitace, tréninků nebo jednání s partnery.

Sama jste to nakousla. Partneri. Jak moc důležití jsou v současné době pro začínající profesionální golfistku sponzoři?

Ohromně. Můj rozpočet je samozřejmě zčásti plněn tím, co si vyhraju na jednotlivých turnajích, ale partnerství mi dovolují mít okolo sebe tým lidí, kteří mi pomáhají uspět. Bez jejich pomoci by bylo vše daleko složitější. I proto si velice vážím toho, že se nám povedlo s několika silnými partnery spojit a daří se nám najít společnou cestu tak, aby partnerství dávalo smysl oběma stranám. Jsem šťastná, že i díky nim mohu bojovat a žít svůj sen o úspěchu na olympiádě v Paříži.

Paříž. Olympijské hry. Není to obvyklé, aby golfisté měli za svůj cíl právě OH. Proč je pro vás takovým hnacím motorem právě olympiáda?

Odmala sním, snad jako každý malý sportovec, o účasti na olympiádě. Vždy to byl a bude ten největší vrchol, jakého může sportovec dosáhnout. Ač si uvědomuji, že to v golfu třeba tak v minulosti nebylo, tak já to tak pocitově prostě vnímám. Ve svém týmu mám okolo sebe navíc ty, kteří se olympiády již zúčastnili. Jejich motivace a zážitky jsou pro mě hnacím motorem na cestě do Paříže.

Děkujeme za příjemný rozhovor a věříme, že se Sáře povede naplnit její golfové, umělecké i životní sny. A jak sama s oblibou říká - vše má svůj čas, vývoj a cestu. Tak držíme palce, ať veškerá těžká rozhodnutí, která ji na cestě za úspěchem čekají, jsou minimálně tak úspěšná jako ta dosavadní. 🍀

Inca Collagen®

Mořský kolagen | Doplněk stravy | 100% čistý bez přísad

Kolagen, který opravdu pomáhá i sportovcům

Inca Collagen®
Mořský kolagen / Morský kolagén
Doplněk stravy / Výživový doplnok

Premium Collagen
100%
Bio-Active

Inca Collagen®
Mořský kolagen / Morský kolagén
Doplněk stravy / Výživový doplnok
100% čistý bez přísad / 100% pure without additives

30
sáčků
vreckůček

Premium Collagen
100%
Bio-Active

VYROBENO
V ČESKU

www.incacollagen.cz

f IncaCollagenCesko

incacollagen.cz

▶ Inca Collagen official

Romana Ljubasová v roce 2014 po návratu z dovolené v Thajsku pověsila na hřebíček 16letou praxi právního zastoupení. Ze dne na den se s jasnou vizí pustila do vlastního podnikání s kolagenem. Dnes je Inca Collagen na trhu více než sedm let a oblíbili si jej zákazníci nejen na Slovensku a v Česku, ale také v okolních evropských zemích.

INCA COLLAGEN

prémiový kolagen

A OVĚŘENÝ ČESKÝ PRODUKT S PŘIDANOU HODNOTOU

Raketově jste se s Inca Collagen dostala do obchodní sítě, lékáren, na e-shopy, a hlavně – do povědomí široké zákaznické veřejnosti. Jak se to podařilo?

Přeji si změnit svět k lepšímu – nic víc, nic míň. Dopředu mě vždy hnala touha pomáhat lidem. Od zdravotní sestřičky až k velkému businessu byla dlouhá cesta. Nejdříve jsem dětem četla pohádky, později jsem pomáhala lidem řešit těžké škody na zdraví při dopravních nehodách, a když jsem i zde došla k úplnému naplnění, odjela jsem do Thajska. Doslova pod palmou mě oslovil kolagen. V této části světa se již skloňoval ve všem, co si jen umíte představit. Nastudovala jsem velmi pečlivě vše o této bílkovině, a bylo rozhodnuto.

Proč bývá kolagen spojován v první řadě se sportovci?

Kolagen je důležitou strukturální látkou pojivové tkáně. Kostí, kloubů, svalů, vaziva, šlach i pokožky a ostatních orgánů. Jeho hlavní funkcí je udržet pevnost tkání, zlepšit pohyblivost svalů a zabránit stárnutí kloubních struktur a tkání. Nedostatek kolagenu v těle

může vést ke zhoršení stavu kostí, oslabení svalstva a způsobuje nežádoucí změny v organismu. Vrcholoví sportovci musí o své tělo dbát o to víc. A právě zde hraje svou roli i Inca Collagen, který si oblíbilo mnoho profesionálních sportovců, či dokonce celých sportovních týmů.

O vaší firmě Inca Collagen je známo, že aktivně podporuje řadu známých sportovců.

Již od začátku Inca Collagen podporuje sport všeho druhu. Osobně miluji sledovat hokej, fotbal, ale především podporuji, sleduji a fandím basketbalistkám BK Žabiny. Již šest let podporuji ženský basketbal. Fanouškem a uživatelem Inca Collagen se stala například i legenda zápasení Jožko Lohyňa a mladá nadějná slovenská reprezentantka v biatlonu Veronika Machyniaková. Český motocyklista Ondra Ježek, Jiří Procházka (čtyřnásobný mistr světa v kulturistice), Šárka Juříčková (Kučerová), trojnásobná mistryně a mistryně WorldCup (MČR, MSR, WorldCup) v kategorii BikiniFitness Novice a držitelka PRO card, a mnoho dalších. Je úžasné vidět, že si náš produkt

Romana Ljubasová

lidé oblíbili, a to doslova okamžitě, po objevení na trhu. Sportovce nejen podporujeme, ale i obdivujeme a fandíme jim. Zůstáváme propojeni na mnoho sezón, nepouštíme je ani s koncem kariéry.

Kolagen se označuje jako bílkovina mládí, protože ho potřebujeme naprosto všichni, je to tak?

Kolagen spojuje komunity, spojuje tkáně, buňky, spojuje krásné ženy či sportovní komunitu. Propojuje Česko, Slovensko a širší Evropu. My máme jeden jedinečný jednosložkový produkt, ale komunita je nekonečná. A zde je vlastně naplněna má touha lidem pomáhat. Milují nás maminky po porodu pro rychlou regeneraci. Babičky a dědové pro lepší pohyb na zahradě i na golfu. Holky a kluci po třicítce. Turisté, cyklisté, módní stylisté. Je to zavazující pro kvalitu produktu a naplňující pro naši úspěšnou firmu. Kolagen je výborný naprosto pro každého a v každém věku. Je to také úžasný dárek. Pomáhá udržet zdraví a krásu déle, než nám příroda naplánovala. 🍷

CZE 98 Barbra Švíková.

Celý týden fungovala Garda perfektně, a tak se podařilo odjet všech 23 rozjížděk čítajících slalomy, kurzy, maraton a na závěr Medal race pro deset nejlepších.

Svůj první velký závod v této nové olympijské třídě jel olympionik Karel Lavický. Jen těsně se nedostal do zlaté skupiny a nakonec mu patřilo 9. místo ve stříbrné skupině, což znamenalo 86. místo celkově. „Od okamžiku, kdy jsem vloni po olympiádě začal jezdit a trénovat na iQFoilu, se postupně účastním závodů na vyšší a vyšší úrovni. Na světovém poháru na Mallorce jsem se dostal do zlaté skupiny a věřil jsem, že se to povede i tady,” říká. „Dobře jsem zajel slalomy první den, ale další den jsem kurzy trochu pokazil, takže mi zlatá skupina těsně nevyšla. Bojoval jsem na začátku stříbrné, ale poslední den se mi slalomy naopak nepovedly, tak jsem se ještě trochu propadl. Úroveň závodů v této olympijské třídě jde nahoru a já se pořád zlepšuji, tak jsem celkem spokojený,” zhodnotil Karel Lavický, který pokračuje v tréninku pod vedením Patrika Polláka, který s ním byl i na olympiádě v Tokiu.

Nyní bude mít závodní pauzu, až na konci srpna plánuje jet do Haagu na Test Event před kvalifikací na olympiádu, která se zde pojede o rok později. A v říjnu ho ve francouzském Brestu čeká mistrovství světa.

Pro většinu našich mladých závodníků byl závod na Gardě první konfrontací v seniorské kategorii a zvláště naše mladé dívky v ní uspěly výborně. Do zlaté skupiny se dostaly hned čtyři a ani tady se neztratily.

Nejstabilněji jezdila Kateřina Švíková, která si mezi 95 ženami z celého světa vybojovala 31. místo. Hned za ní ji následovala její mladší sestra Barbra Švíková, která si tímto výsledkem zajistila nominaci na letošní juniorské mistrovství světa pořádané světovou jachtařskou federací – Allianz Youth Sailing World Championships – které se pojede v červenci v Haagu. Barbra tam bude startovat na iQFoilu v kategorii U19.

V neděli 22. května jsme medailovými rozjíždkami uzavřeli Mistrovství Evropy olympijské třídy iQFoil, které se jelo na Gardě od 17. května a pořádal ho klub Circolo Surf Torbole. Přestože se nám do finále mezi nejlepších 10 závodníků nikdo neprobojoval, můžeme být s umístěním české reprezentace spokojeni.

Mistrovství Evropy OLYMPIJSKÉ TŘÍDY IQFOIL DALO NADĚJI DO BUDOUCNA

Její největší soupeřka o nominaci, Kateřina Altmannová, s ní bojovala do posledního dne, ale nakonec skončila na 39. místě. Smolačkou v týmu se bohužel stala Kristýna Piňosová, která jezdila také skvěle, dokonce vyhrála poslední rozjíždku ve slalomu ve zlaté skupině a byla jednou druhá, ale diskvalifikace z maratonu a předčasné starty ji odsunuly na 40. místo. Další dvě naše mladé závodnice Nela Sadílková a Kristýna Chalupníková sbíraly cenné zkušenosti ve stříbrné skupině. Ty se jim budou hodit na mistrovství světa iQFoil Youth & Junior, které se pojede koncem srpna.

Také David Drda, náš nejlepší junior, přijel hlavně pro zkušenosti a ani on mezi 154 muži nezajel špatně. Třetím místem v poslední rozjíždce ve slalomu ve stříbrné skupině nám dává naději do budoucna.

„S výsledkem všech našich reprezentantů jsem nadmíru spokojen. Směr, kterým jdeme, dává smysl. Mladý tým jde neustále nahoru a v tomto závodě, kde startovala prakticky celá světová špička na olympijském vybavení, jsme se neztratili ani s mladými juniory. Před závodem jsme 14 dní tvrdě trénovali, pomáhal nám zde australský trenér a výborný závodník Steve Allen. Na trénink před závodem bylo pozvané také celé SCM, aby se i ti nejmladší postupně zapojili do společného tréninku na foilu a mohli vidět v akci ty největší hvězdy světového windsurfingu. Na Gardě v tuto chvíli trénuje a závodí opravdu celá světová špička a můžeme zde potkat reprezentace od Japonska až po USA,“ komentuje z Gardy reprezentační trenér Milan Hájek. 🍷

www.sailing.cz, www.facebook.com/sailingcz,
www.zacnisjachtingem.cz

CZE 130 Karel Lavický krátce po startu jedné z rozjížděk.

CZE 11 Kateřina Altmannová.

Nejstabilněji jezdila Kateřina Šviková.

Český tým postoupil

Z KVALIFIKACE
NA SVĚTOVÝ POHÁR
NÁRODŮ V JACHTINGU
– SSL GOLD CUP

*Čtyři dny (9.–12.
6.) závodění a velmi
napínavé souboje,
slunce a slabý vítr –
v tomto duchu se nesla
kvalifikace na Světový
pohár národů v jachtingu
– SSL Gold Cup –
na jezeře Neuchatel
ve Švýcarsku.*

Češi byli ve skupině s Portugalskem, Tureckem a Bulharskem, ze skupiny do finále, které se pojede v listopadu v Bahrajnu, postupovaly první dva státy.

První dva dny kvalifikace Češi předvedli téměř bezchybný výkon a usadili se s náskokem na čele tabulky. Jenže třetí den se vůbec nepovedl, dvě poslední místa způsobil, že se pořadí zcela vyrovnalo. Poslední rozjízďka, za kterou se bral dvojnásobný počet bodů, tak rozhodovala o všem.

„Fouká na hraně regulérnosti. Sledujeme jízdu první skupiny z divácké lodě a zatím je to loterie. Poryvy padají náhodně po celém jezeře. Budou to velké nervy! Včera jsme si to trochu zkomplikovali. Skupina je tak vyrovnaná, že dnešní pořadí určí celkový výsledek,“ referuje Jan Daněk před začátkem rozhodující bitvy.

Na startu poslední dramatické rozjízdky všechny čtyři týmy ještě snily o letence do Bahrajnu. Věděly, že kdo dojede do cíle na prvních dvou místech, postoupí do finále. Bulhaři začali agresivně a na první bojce vedli. Ovšem zbylé tři týmy zůstávaly v těsném závěsu. Češi si během jízdy několikrát prohodili místo s Portugalci, Turci zůstávali vzadu, ale stále ve hře. Nejdramatičtější byl poslední kurz na zadní vítr, kdy lodě směřovaly k cíli. Bulhaři, Češi a Portugalci se neustále střídali ve vedení. Nakonec si pro vítězství dojele Portugalci a druzí dokončili Češi, čímž si zajistili postup do finále.

Kapitán Ondřej Teplý zhodnotil vystoupení českého týmu:

„Byl to neuvěřitelný týden, nedokázal jsem si představit, že může být tak stresující a napjatý, ale užili jsme si to. První dva dny jsme vedli, třetí den jsme si to trochu zkomplikovali, když jsme dojele v obou jízďách poslední. Ale poslední den, kdy nás čekala závěrečná rozjízďka s dvojnásobným počtem bodů, jsme ve strašně vyrovnaném souboji udrželi nervy na uzdě. Povedla se nám poslední halza, s poryvem větru jsme se dotáhli na soupeře před námi a v cíli jsme byli druzí. Takže

©Felix Diemer | SSL Gold Cup

Český tým jel ve Švýcarsku výborně a postoupil do finále, které se pojede v Bahrajnu!

jsme spokojeni a máme velkou radost, že se nám v takové konkurenci podařilo kvalifikovat na Světový pohár národů do Bahrajnu.”

Vladimír Dvořák, bývalý místopředseda ČSJ, vyzdvihl význam této akce:

„Tohle je velká událost, která má potenciál posunout český jachting o velký kus vpřed. Světový pohár letos začíná. Závod jsou soudě podle kvalifikace perfektně zorganizované a celý formát i jeho prezentace jsou výborně zajištěny. Lodě, dresy jako ve fotbale, formát závodu, online komentáře, drony, záběry z paluby, life tracking, živé přenosy z rozjízdek. Je zde spojené vše nejlepší z Formule 1, Red Bull Air Race, Vende Globe a Volvo Ocean race. A je skvělé, že český tým nebude v prvním ročníku finálové skupiny na podzim v Bahrajnu chybět!“ Závod, jehož koncept je podobný jako při fotbalovém mistrovství světa, se jede na karbonových

plachetnicích SSL47. Jednotlivé týmy tvoří ti nejlepší jachtaři z dané země jak z okruhového, tak námořního jachtingu. Konkurence je tedy opravdu vysoká. Světového poháru se účastní 56 zemí podle aktuálního rankingu. Dvacet čtyři nejlepších týmů je nominováno přímo do finálové části, 32 dalších jede kvalifikaci, kterou absolvoval i český tým. Kvalifikace se jede v osmi skupinách po čtyřech týmech. Kvalifikační závod trvá čtyři až pět dní a do finále z něj postupují první dva státy. Celkem se v Bahrajnu představí 40 zemí. 🏁

Zatím do finálové části postupují Estonsko, Irsko, Antigua, Tahiti, Slovinsko, Litva, Peru, Chile, Portugalsko a Česko.

eva@skorepova.com, www.sailing.cz,
www.facebook.com/sailingcz,
www.zacnisjachtingem.cz

1000 mil ČESKOSLOVENSKÝCH 2022

Vzpomínkový závod historických vozidel byl letošní velkou motoristickou událostí nejen českých a slovenských, ale také zahraničních posádek.

U skutečil se ve dnech 15. až 18. června 2022. Letos byl především připomínkou a oslavou 125. výročí začátku automobilové výroby u nás, kdy v roce 1897 vyjel z továrny v Kopřivnici první sériový automobil na českém území tehdejšího Rakousko-Uherska, legendární NW Präsident. Jeho osud byl velmi zajímavý, byl sice darován rakouskému autoklubu, přesto se ve dvacátých letech minulého století opět vrátil do Československa.

HISTORIE

První závod 1000 mil československých v roce 1933 byl inspirován italským závodem Mille Miglia (1000 mil), který se jel již o tři roky dříve. Pozadu nezůstali ani Němci s jejich obměnou dálkové jízdy okolo celého Německa, nazvanou 2000 km durch Deutschland. To už byly definitivní počátky módní éry dálkových automobilových závodů, a proto i „československé míle“ pokračovaly dál. Dokonce pod záštitou prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka, a to i v letech 1934 a 1935. Poslední závod byl však poznamenán tragickou nehodou jezdce Františka Kůrky, který později v nemocnici na následky zranění zemřel. O rok později se závod už nekonal, nejen z důvodu narůstajícího politického napětí, ale i proto, že prezident Masaryk odmítl převzít záštitu nad závodem, ve kterém lidé umírají. Obnoven byl až v roce 1970 formou vzpomínkové jízdy 1000 mil, kterou pořádal Veteran Car Club Praha pro historická vozidla vyrobená před rokem 1939. Pravidelně se jako obnovený závod historických vozidel jezdí od roku 2015, samozřejmě s upravenými pravidly a pozměněnou trati Praha – Bratislava – Praha.

SOUČASNOST

Letos bylo pořadateli vybráno červnové období konání závodu, stejně jako v předchozích historických závodech. Den před startem probíhala nezbytná administrativa a řazení vozidel na startu. Hrála živá hudba a k vidění byla i dobová módní přehlídka. Po splnění patřičných povinností se večer účastníci a hosté sešli ve Smetanově sále klubového domu, aby podpořili dobročinnou aukci ve prospěch Nadace Terezy Maxové dětem. Dražily se například

originální hodinky s logem závodu, knihy o motorismu, závodní doplňky a obraz. Aukce vynesla 223 500 Kč. Za nadaci poděkovala její ředitelka Terezie Sverdlinová s informací, že výtěžek aukce podpoří mladé studenty vysokých škol z dětských domovů a náhradní rodinné péče. Start, aukci i dojezd do cíle vždy s šarmem komentoval Petr Suchoň.

Volba termínu se vyplatila, počasí bylo skvělé a zájem rekordní. Nejen příznivců, ale především závodníků. Předpokládala se účast jednoho sta posádek, ale počty přihlášených stále narůstaly. S přihlédnutím ke stávající situaci se někteří účastníci dobrovolně vzdali své účasti

**1000 MIL
ČESKOSLOVENSKÝCH
15.-18. 6. 2022**

Automobil TATRA 77, se kterým podpora: Chovanec / Hladík, dojezd na 4. místě, celková kvalifikace v roce 1934.

PRŮBĚH ZÁVODU:

- 15. 6. 2022: od 13.00 hod. přejímka v Opletalově ulici, Praha
- 16. 6. 2022: 6.00 hod. start v Praze, 18.00 hod. cíl v Bratislavě
- 17. 6. 2022: 9.00 hod. start v Bratislavě, 16.00 hod. cíl v Bratislavě
- 18. 6. 2022: 6.30 hod. start v Bratislavě, 16.00 hod. cíl v Praze

SOUTĚŽ HISTORICKÝCH VOZIDEL PRO OPRÁVDOVÉ SPORTSMANY
ROČNÍK 2022 SE POJEDE U PŘÍLEŽITOSTI 125. VÝROČÍ ZAHÁJENÍ VÝROBY AUTOMOBILŮ V ČESKÝCH ZEMÍCH

SPONZOR ZÁVODU: SKODA, Alesio, EUROVIA, FIVA INTERNATIONAL EVENT, POŘADATELSKÝ KLUB, 1000milceskoslovenskych.cz

a do startovní listiny pak mohlo být definitivně zařazeno sto dvacet vybraných vozů. I přes počáteční potíže všechny ve čtvrtek ráno úspěšně odstartovaly od Autoklubu ČR v Opletalově ulici v Praze. Startovaly také tři vozy, které jely původní závod v třicátých letech 20. století. Aero 750 sport postavené speciálně pro tento závod, Praga Alfa - vítěz závodu v roce 1933 a Tatra 77, která je vyobrazena na letošním propagačním plakátu akce. Ve městech i na trati mezi Prahou a Bratislavou byly davy fanoušků a příznivců, ale také zvědavců, kteří viděli závod poprvé. Obzvláště působivým zážitkem při zpáteční cestě z Bratislavy do Prahy byl pro všechny závodníky průjezd centrem Brna s nekonečnými davy příznivců. Novinkou letošních „mílí“ byl průjezd areálem Bratislavského hradu a slalom na uzavřené šotolinové trati v Šamoríně, který byl vzpomínkou na Elišku Junkovou a její rychlou jízdu po prašných cestách legendárního sicilského závodu Targa Florio.

A technické problémy? „Většina závad se podařila vyřešit na místě, popřípadě za pomoci doprovodných asistenčních vozidel. Mohu potvrdit, že startující si auta připravili skvěle, počet odstoupi-vších je historicky jeden z nejnižších vůbec... Ještě nikdy jsem neviděl tolik lidí podél trati, nejvíc jich bylo jako vždycky v Hodoníně, kde nás zdravily špalíry diváků, ale letos také na místech, kde lidé ještě nikdy nebyli, a to i v malých vesničkách,“ pochvaloval si ředitel závodu Miroslav Krejsa.

Cíl závodu byl pro některé účastníky viditelně vytouženou metou, byla na nich znát únava, ale stejnou měrou i radost z absolvování náročné cesty, která se uskutečnila za plného silničního provozu. Podvečerní dojezd před Národním technickým muzeem v Praze si neuzily jenom posádky z devíti vozidel, to znamená, že jich dorazilo rekordních sto jedenáct! Soutěžící si závod chválili a vyhodnotili ho jako úplně nejlepší ročník v novodobé historii. Po celodenním očekávání se v budově muzea uskutečnilo slavnostní vyhlášení výsledků s poděkováním všem účastníkům. Jednoznačný a všeřikající závěr vyslovil ředitel závodu Miroslav Krejsa: „Laťka pro příští rok je nastavena hodně vysoko!“

Text: Vladka Dobiášová,
foto: archiv Autoklubu ČR

Většina závodníků byla oblečena do dobového automobilového oblečení.

Průjezd Bratislavským hradem.

Budova Autoklubu ČR v Praze.

Cíl závodu před pražským Národním technickým muzeem.

Jeden z dražených předmětů pro Nadaci Terezy Maxové.

Ranní start se uskutečnil před domem Autoklubu v Opletalově ulici.

Večer před startem byla auta seřazena podle startovních čísel.

HISTORICKÉ AUTOMOBILY a móda

Letošní závod veteránů 1000 mil československých byl už třetím v pořadí, na kterém se objevila i historická móda z mimořádné sbírky dobového oblečení a doplňků Vladěky Dobiášové.

Sbírka zahrnuje stovky modelů z celého předchozího století, dokonce i ze století devatenáctého. Většina z nich má svůj příběh, který je často spojen s životem známých osobností ze světa politiky, sportu a kultury. Perličkami jsou oděvy ze skříní známých prvorepublikových herců a hereček, kterými byli například Svatopluk Beneš, Nataša Gollová, Věra Ferbasová nebo Oldřich Nový.

Budova Autoklubu a její reprezentační prostory jsou zachovány v původním prvorepublikovém stylu a přímo si říkají o prezentaci módy této doby. A tak při první účasti v roce 2019 se na červeném koberci reprezentativního Smetanova sálu předvádělo především prádlo a společenské oblečení, mezi nímž se v závěru přehlídky zaskvěly žlutozelené večerní šaty herečky Adiny Mandlové a černý oblek Svatopluka Beneše. V průběhu přehlídky nechybělo ani sportovní a motoristické oblečení z rodiny architekta Edvarda Rechziegla, jehož celý život byl pevně spjat s rozvojem automobilismu v Československu.

Druhá akce v loňském roce byla věnována nejen účastníkům závodu a jejich hostům, ale především široké automobilové veřejnosti. Ať už to byli renomovaní odborníci, vášniví automobilisté nebo obdivovatelé historické krásy. S přihlédnutím k této skuteč-

Mottem letošní módní přehlídky bylo propojení automobilů s významnými událostmi lidského života. Tady je jedna z nich, svatba z roku 1938. Samozřejmě, pouze oblečení z té doby...

nosti byl výběr modelů koncipován tak, aby si diváci užili letní a sportovní oblečení, ale především to automobilové, které opět vydaly skříňě rodin Rechzieglových a Utěšilových, jejichž jména se fanouškům automobilové historie nemusí vůbec představovat.

Slavnostní zahájení závodu roku 2022 se tradičně uskutečnilo před Autoklubem v pražské Opletalově ulici dne 15. června. Atmosféra akce byla opět vynikající, nablýskané vozy se seřadily v dlouhých řadách tak, aby ráno mohl být odstartován výjimečný a ojedinělý závod. Odpolední atmosféru doplňovala živá hudba, všem obdivovatelům historické automobilové krásy bylo umožněno se zblízka potěšit pohledem na nablýskanou kovovou nádhru, pohovořit s účastníky závodu a někdy se vysněného zázraku také dotknout.

Podvečerní dobová přehlídka pak s sebou přinesla poněkud jiný, rozšířený pohled na automobil, který byl a je stálou součástí našeho života a provází nás při všech životních událostech. Ať už jsou to události radostné či smutné, od svatby až po poslední rozloučení. Bez automobilu a patřičného oblečení se v minulosti žádná významná společenská akce neobešla, o čemž se diváci mohli sami přesvědčit. Mezi téměř třiceti modely, které procházely mezi řadami historických vozů, se tentokrát představilo dosud neznámé oblečení z obou zmíněných rodin. Modelky a modelové předvedli také několik módních unikátních skvostů, například černé večerní šaty ze salonu Hany Podolské, anglický zelený nepromokavý pánský kabát do deště Trench-coat (trenčkot) a na závěr inscenaci svatby s hosty. Samozřejmě vynikaly krémové svatební saténové šaty. Ty nejsou ledažaké, pocházejí z Ameriky, nevěsta se tam v nich vdávala v roce 1938, její neteř v Praze v roce 1953 a ta je o třicet let později půjčila na svatbu své dceři.

Posledně uvedená historie svatebních šatů je příkladem toho, že i ostatní modely jsou výhradně původní dobové originály, které s jejich majitelem prožily určitou část života. Také to je jeden z důvodů, proč se nablýskaný a elegantní historický automobil bez originální módy stěží obejde. Jeden bez druhého oslní diváka mnohem méně, ale společně vykouzlí celkovou elegantní iluzi doby.

Text: Vladka Dobiášová, foto: archiv autorky

Večerní šaty herečky Adiny Mandlové a tmavý oblek herce Svatopluka Beneše v interiéru Autoklubu ČR.

Prezentace dobového oblečení před zahájením přehlídky v roce 2019.

Model ze salonu Hany Podolské, konec 20. let.

Mladík v nepromokavém kabátě zvaném trenčkot.

JUNIOR BILLIE JEAN KING CUP 2022

*Mariánské
Lázně*

QUEENS

HOTEL & WELLNESS

www.hotelqueens.cz

Ve dnech 1.–3. 8. 2022 se v areálu tenisového klubu TCF SCHICHT Mariánské Lázně utkalo osm nejlepších evropských dívčích týmů do 16 let o titul mistryň Evropy a zároveň o účast na listopadovém Mistrovství světa, které se bude konat 1.–6. listopadu v turecké Antalyi, na akci Junior Billie Jean King Cup 2022.

Než ale osm nejlepších celků mohlo dorazit na finále do Mariánských Lázní, musely se nejdříve utkat ve 4 kvalifikačních skupinách, které probíhaly v Rumunsku, Francii, Řecku a České republice. Celkem se v těchto skupinách utkalo 27 týmů z celé Evropy. Do evropského finále postoupily týmy České republiky, Srbska, Nizozemska, Španělska, Německa, Bulharska, Řecka a Polska. Všechny týmy využily možnosti ubytování v nově vybudovaném hotelu Queens****, který je umístěn přímo u tenisových kurtů a který zajistil hráčům vysoký standard poskytovaných služeb a stravování.

Turnaj nabídl již od prvního dne úžasné tenisové zážitky. Nás zvláště potěšily favoritky turnaje, hráčky České republiky, které úvodní den jednoznačně přehrály polský tým, a v úterý tedy mohly nastoupit do semifinálového utkání proti hráčkám Španělska. Náš tým, ve složení Magdaléna Smekalová, Lucie Urbanová a Tereza Valentová společně se zkušeným kapitánem Davidem Škochem, potvrdil roli favorita i v semifinále a ve středu nás čekalo finále proti druhému nasazenému týmu turnaje – Srbsku. Finále nabídlo bitvu až do úplného konce. Po úvodních dvouhrách byl stav 1:1 na zápasy a o vítězi turnaje tedy musela rozhodnout čtyřhra. K naší velké radosti v ní dominovaly hráčky České republiky, které obhájily titul mistryň Evropy a v září je čeká obhajoba světového titulu.

Turnaji přihlíželo mnoho diváků a závěrečného ceremoniálu se zúčastnil i prezident ČTS a zároveň prezident Tennis Europe Ing. Ivo Kaderka, CSc., člen výboru Tennis Europe Mirco Westphal, Mgr. Miloslav Pelc, místostarosta Mariánských Lázní, a Stanislav Česal, prezident pořádajícího klubu TCF SCHICHT Mariánské Lázně.

Turnaj proběhl na špičkové úrovni a ihned po jeho ukončení byla pořádajícímu klubu přislíbena jeho organizace na další čtyři roky. To je pro český tenis a Mariánské Lázně výborná zpráva 🍷

Akce takového rozsahu by samozřejmě nemohla proběhnout bez finanční a materiální podpory. Dovolte nám poděkovat partnerům akce, kterými jsou město Mariánské Lázně, Karlovarský kraj, Nová Karna, Veolia, Auto Červený, Ensana, Euronova Group, Mondelez, Magnesia a Trima.

Text: Tomáš Marzy

Na letní sezónu, novou klientelu i na nové produkty Ensana hotelů v Mariánských Lázních jsme se zeptali Ing. Patricie Irlvekové, obchodní a marketingové ředitelky, členky představenstva.

Jak hodnotíte letní sezónu, kdy byly vaše hotely již zcela otevřené? Jste spokojeni?

Hlavní sezóna, neboli letní, byla co se týče obsazenosti velmi úspěšná. Vzhledem k proměně klientely se ale změnila průměrná cena i délka pobytu. Nicméně si nechceme stěžovat a jsme rádi, že naše hotely navštěvuje více a více domácích hostů.

Jak jiná je tato klientela? Má jiné potřeby?

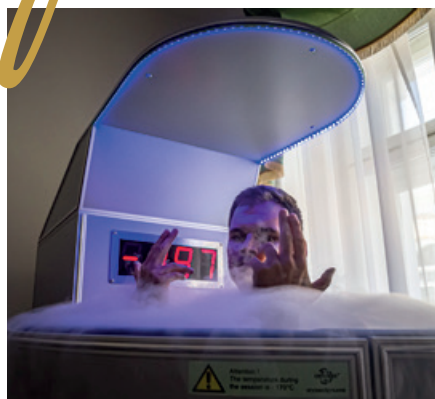
Na úvod chci zdůraznit, že hlavním produktem Ensana hotelů je lázeňství, tedy poskytování lázeňsko-rehabilitační péče, a jako doplňkové produkty nabízíme wellness pobyty i aktivní a sportovní zaměřené pobyty. Tím, jak se mění klientela, mění se i potřeby a požadavky na trávení volného času. Hosté jsou aktivní, se zájmem o zdravý životní styl, pohybové aktivity a prevenci. Velmi vytížená je naše půjčovna kol, elektrokol i elektrokoloběžek, stejně tak jsou vytížené naše kurzy nordic walking, pilates a dalších cvičení.

Do Mariánských Lázní míří stále více sportovců, jaké s nimi máte zkušenosti? Jsou u vás spokojeni?

Jsme velice hrdí na spolupráci se sportovními svazy, konkrétně s Českou basketbalovou federací, se kterou již několikátým rokem organizujeme soustředění basketbalových týmů. V loňském roce to byl národní tým žen a letos se u nás na soustředění připravovali basketbalisté národního týmu před mistrovstvím Evropy v Praze. V městské hale je nová palubovka, která snese nejvyšší možná basketbalová měřítko kvality, hráči s ní byli velice spokojeni. Taktéž zázemí našich Ensana hotelů, kde nabízíme jednak

MARIÁNSKÉ LÁZNĚ A ENSANA HEALTH SPA HOTELS

Žijte sportem

komfortní ubytování, ale i tolik potřebné lázeňské procedury, je zárukou nejvyšší kvality a spokojenosti celého týmu. Mariánské Lázně mají pro sportovce ideální podmínky, klima, parky a zeleň, infrastrukturu a v neposlední řadě kvalitní ubytování a lázeňsko-rehabilitační služby.

Jste připraveni pouze na basketbal, nebo i na jiné sporty?

Jak jsem již zmínila, Mariánské Lázně jsou svojí širokou nabídkou ideálním místem pro všechny sportovce. Navíc je vše vzhledem k velikosti města v docházkové vzdálenosti, na stadion i do hotelu si v podstatě doběhnete přes park. Mariánské Lázně jsou vyhlášené svým golfovým hřištěm, pyšnicím se od roku 2005 královským titulem uděleným přímo anglickou královnou Alžbětou II. Velice známé jsou tenisové kurty, kde se konal Galeův pohár a na kterých hrával Ivan

Lendl, Tomáš Mečíř a další slavní hráči. Do Mariánských Lázní se opakovaně vrací hokejisté na soustředění a pochvalují si zimní stadion s novou lední plochou. Zdejší plavecké družstvo patří k jedním z nejlepších týmů v republice. Špičkový atletický stadion je pak skvělým zázemím pro fyzickou přípravu všech sportovců. A jistě jsem na mnoho dalších sportovních možností a sportovců zapomněla.

Co je kromě sportovního zázemí dalším lákadlem pro sportovce, proč by měli přijet právě do Mariánských Lázní a do vašich Ensana hotelů?

Sportovci ve zdejším městě využívají hlavně naše největší přírodní bohatství, a to jsou přírodní léčivé zdroje, které mohou vyzkoušet ve formě léčebných procedur. Nejoblíbenější jsou vodní uhličitě koupele, suché uhličitě koupele,

slatinné zábaly, rašelinové koupele či plynové injekce, které velice pomáhají při bolestech pohybového aparátu. Plynové injekce, které využívají Mariin plyn, se aplikují do podkoží velkých kloubů a výrazně ulevují od bolesti. V Ensana hotelích najdou sportovci služby na nejvyšší úrovni, kvalitní ubytování, skvělé stravování dle nejnovějších zásad zdravé výživy a již zmíněné léčebné procedury z přírodních zdrojů. V Ensana hotelích máme také novinky, které se týkají rehabilitace. Nově se jedná o metodu rehabilitačního cvičení nazvanou Five Koncept, kdy klienti cvičí pod dohledem zkušeného fyzioterapeuta. Toto cvičení má za úkol ulevit především od bolesti zad a pohybového aparátu celkově. Sportovci byli také nadšeni z kryosauny, kde v mínus 190 °C mohli regenerovat své klouby a pohybový aparát. Hojně využívají i skvěle vybavené fitness centrum v Centrálních lázních.

Nejen sportem žijí Mariánské Lázně. Najdou zde sportovci i nějaký společenský život?

Na ten jim už tolik času nezbyvá, ale vše se dá skloubit, a tak se konalo při nedávném soustředění národního basketbalového týmu mužů ve Společenském domě Casino vyhlášení nejlepšího Basketbalisty roku. Tato významná akce se odehrála již poněkolikáté a svoje ceny zde přebírají největší basketbalové hvězdy, jako je Jan Veselý, Tomáš Satoranský či Vít Krejčí, z českých basketbalistek to letos nově byla Julia Reisingerová či nejlepší trenér Ronen Ginzburg. Věříme, že sportovci se k nám budou vracet i mimo sportovní soustředění a Mariánské Lázně a Ensana hotely si užijí aktivně a možná zase trochu jinak. 🍷

Láska ke kávě dovedla Helenu Kohoutovou až k vytvoření vlastní unikátní kolekce káv ETERNAL FLOWER COFFEE COLLECTION. Kolekce květinových káv pro výjimečné okamžiky už nyní můžete ochutnat ve vybraných kavárnách, nebo objednávat na Eternal by Helena.

UNIKÁTNÍ KOLEKCE květinové kávy

Jak vznikl nápad vytvořit kolekci květinových káv?

Myslím, že kořeny má tato myšlenka v tom, že miluji kávu. Možná až moc. Je to moment jen pro mě. Můj ranní rituál. Chtěla jsem ještě více umocnit sílu té chvíle a začala přemýšlet o vůních a chutích, které jsou v harmonii. Tak se začala rodit celá kolekce květinových káv Eternal Flower Coffee Collection by Eternal by Helena. Pro vznik první kolekce jsem oslovila pražírnu rodinného charakteru paní Jany Kolrusové.

První z kolekce vznikl JASMINE & ORANGE AIR...

Když jsme tuto kávu tvořili, šlo nám o to, aby nádherně voněla a chutnala. Je velmi jemná a při vychutnávání této kávy zažijete skutečné pohazení. Je zpracována ve vysoké kvalitě z hlediska surovin i pražení. Zachovává si díky způsobu pražení pozitivní až terapeutické účinky. Kolekci květinových káv jsem začala připravovat letos na jaře a byla to intenzivní práce. Mám ráda, když naše kávy chutnají a k tomu působí i estetiky a lákavě. Květiny a káva je nádherné spojení krásy, vůně a chuti.

Jaká káva byla použita jako základ a která z ingrediencí je nejvýznamnější?

Využili jsme služeb rodinné pražírny paní Jany Kolrusové, kterou káva provází již několik let. Praží velmi kvalitní kávu, kterou si sama vybírá. Káva není jen nápojem, ale z každého kávového zrna je cítit

energie, pocity a myšlenky. Pro každou variantu naší kávy je zvolen její jiný druh. Dá se to přirovnat k malování obrazu či navrhování šatů. Vše musí do sebe zapadnout a vytvořit krásný smysluplný chuťový zážitek. Všechny kávy jsou 100% arabiky a jedna z variant potěší i milovníky BIO kvality.

Bylo pro vás důležité, jakým způsobem se káva praží?

Způsob pražení je pro kávu zásadní. Proto jsme si vybrali inovativní technologii FLUID BLEND – teplý vzduch. Tento způsob pražení dodává kávě výjimečnou chuť i vůni, je šetrný k životnímu prostředí i surovině a uchovává v zrnech ty nejlepší účinky kávy jako takové. Pražení probíhá bez kontaktu s kovovým bubnem a díky intenzivnímu proudění vzduchu jsou kávová zrna pražena rovnoměrně ze všech stran. Takto upravená káva spolu s dalšími ingrediencemi může mít až terapeutické a další pozitivní účinky pro tělo a mysl.

Vyžaduje květinová káva nějaký speciální typ přípravy? Jak si ji nejlépe vychutnáme?

Každá příprava kávy je pro kávo milce určitým způsobem i rituálem. Samotná příprava nám klidní mysl, soustřeďuje myšlenky a připravuje chuťové buňky na nezapomenutelný okamžik s kávou. Květinové kávy jsou připraveny pro překapávací kávovary, moka konvičky, džezvy, french press i pro milovníky turecké kávy. Zároveň je možné ji připravovat

i v pákových kávovarech, a tak je vhodná i pro kavárny, kde očekáváme oblibu květinových káv jak v létě, tak i v zimním období. Osobně jsem zkoušela všechny tyto postupy a překvapilo mě, že díky nim může člověk docílit vždy jiné chuti. Doslova si ji vytáhnout, jednou tu a podruhé onu. Také mě baví pít kávu studenou, jako long drink v průběhu celého dopoledne.

Komu je káva určena?

Je určena každému, kdo má rád kávu a rád zkouší nové věci. Zároveň je to i krásný dárek, třeba jako poděkování klientům, blízkým lidem, k Vánocům či při jiných příležitostech. Celkový výtěžek z prodeje tohoto produktu je věnován na rozvoj myšlenky Budujeme hrdé Česko, která je symbolem aktivit Podnikatelské platformy Helas. I když kávu ocení každý, kdo ji má rád a rád testuje originální věci, v tomto případě jde navíc o myšlenku solidarity k čes-

kým výrobcům a značkám, hodnotám a perfektnímu zpracování.

Povíte nám něco více o konceptu Eternal by Helena?

Koncept Eternal by Helena má širší rozměr. Přináší pohled na věci do hloubky, má harmonizovat, přinášet radost, zdraví, podněty a také inspiraci, že tvořit lze v každém věku. Proto zde vznikly za poslední dva roky projekty, které mají širší dimenzi. Ať už je to kolekce Hrdého Lva, která je symbolem síly, důstojnosti, oslavy a vítězství, či Tao Fluentia se svým zamyšlením a podnětem k hledání hojnosti, nebo kreativní tvorba, tedy abstraktní obrazy či umělecké zpracování starého nábytku. Klademe důraz na podnět k udržitelnosti. A vše se spojuje v to, co se dotýká našeho každodenního života, a tím je pro mnohé z nás rozhodně káva. Káva taková, která je jiná, která je zdravá a má vlastnosti, které ocení snad každý zákazník.

Vše, co zde vzniká, má širší rozměr a pomáhá rozvíjet aktivity Podnikatelské platformy Helas – Budujeme hrdé Česko. Každý drobný nákup je ceněný a dává smysl. ☺

Narozeninové setkání dámského klubu v České mincovně. Představení nové klubové mandaly.

Jak najít poklad?

VE ZNAMENÍ SÍLY:

23. NAROZENINY HELAS LADIES CLUB

Silnější než kdy dřív a připraveny čelit jakýmkoliv překážkám i nepřízní hvězd. Takové jsou členky dámského klubu Helas, ačkoliv z narozeninového večera bylo jasné, že jsou mu hvězdy více než nakloněny.

Každý rok, kdy se Podnikatelské platformě Helas daří, je velmi cenný. Proto není divu, že se narozeniny Cosmopolitan Executive Helas Ladies Clubu konaly na místě, kde je cenné úplně všechno: v nových reprezentativních prostorách České mincovny v Havelské ulici na Starém městě.

Myšlenkou večera bylo téma „Jak hledat poklad.“ Mnozí přítomní ho již dávno našli v podpoře a inspiraci, kterou jim dlouhá léta poskytuje zakladatelka platformy Helena Kohoutová. Sama se nemohla ubránit dojetí v hlase, když vítala přítomné hosty, kteří se za dlouhá léta stali součástí Helas rodiny. „Jsem ráda,

že mé pozvání přijali moji blízcí přátelé. A ti, kteří jimi ještě nejsou, se jimi určitě brzy stanou.“ Mezi váženými partnery, patrony a ambasadory byli sekretářka pěti amerických prezidentů Eliška Hašková Coolidge, obchodní ředitel České Mincovny Aleš Brix, zakládající partnerka EPPINGER & KOLÁROVÁ

Narozeninové setkání dámského klubu v České mincovně.

LEGAL s.r.o. Irena Kolárová, módní návrhářka Jaroslava Procházková, nezávislá Sales Director Mary Kay Zdena Romanová, manažerka klíčových klientů SMI Generali pojišťovny Andrea Nováková a kouč, podnikatel a spisovatel Pavel Vosoba.

Poslednímu jmenovanému věnovala Helena speciální pozornost. A protože ráda mluví v metaforách, vybrala si pro dnešní večer citát právě z knížky Pavla Vosoby *Dokonalý život*. Helenin klidný a přátelský hlas četl řádky o dokonalém životě, o žití podle sebe, ne podle druhých. Českého autora poté doplnila o brazilského spisovatele Paula Coelho a úryvek z *Alchymisty*: „Vše je jedno. Když něco chceš, celý vesmír se spojí, aby tvé přání uskutečnil.“

Pevná vůle a touha chtít skutečně přinesly Heleně i Podnikatelské platformě *Helas* úspěch. Za dvacet tři let své existence uspořádala tři stovky akcí, které ročně navštívilo kolem tisícovky hostů, to je dvacet tři tisíc členů, přátel a podporovatelů projektů *Helas*.

Během dlouhé cesty, od prvního setkání *Cosmopolitan Executive Helas Ladies Club*

14. dubna 1999 až do tohoto večera, doprovázeli Helenu nejen mnozí lidé, ale i symboly. Cesta za úspěchem není totiž jen o hmotných věcech, její podstata stojí na nitru člověka, který po ní kráčí, a na zdrojích, ze kterých toto nitro čerpá. Pro Helenu je to již značnou dobu mandala. A tak se tento obrazec symbolizující vesmír stal součástí její filosofie.

Akce pod hlavičkou *Helas* mají vždy něco navíc. Smysly mnohých hostů upoutala vůně olejového parfému *Eternal Abundance* – Věčná hojnost, který Helena Kohoutová vytvořila ve spolupráci s Jiřím Černotou,

zakladatelem společnosti *Bewit*, největším výrobcem esenciálních olejů na světě. K příjemné stimulaci smyslů přispěla i další novinka z Heleniny oduševnělé dílny *Eternal by Helena* – kolekce káv s poetickým jménem *Eternal Flower Coffee*.

Na závěr zbývala už jen sladká tečka v podobě dortu. „Přejme si sílu s lehkostí,“ pronesla s úsměvem Helena a přidala slova povzbuzení: „Tvořte, nebojte se jít do věcí. Věřte, že nejste sami, za všech okolností jsme tu s vámi.“ ☺

www.helas-ladies-club.cz

Narozeninové setkání dámského klubu v České mincovně.

Služební cesta nemusí být výhradně jen o práci. Stále více se do popředí dostává také starost o zdraví a psychickou pohodu zaměstnanců. Dnes již většina firem ví, že odpočatý a zdravý pracovník provede své úkoly kvalitněji a rychleji.

absolutum^{hotel} WELLNESS HOTEL

Absolutum

MÍSTO PRO VÁŠ BUSINESS

Také se klade důraz na správné fungování kolektivu a efektivní spolupráci. Pravidelné firemní akce či posezení jsou skvělým způsobem, jak spolupracovníky a kolegy „stmelit“.

DESIGNOVÉ POKOJE

Příjemné prostředí, kvalitní ubytování, výborné jídlo, moderní wellness centrum a sympatický personál dokážou vytvořit i z obyčejné služební cesty či školení zážitek. Co vám

tedy může Absolutum Wellness Hotel v tomto směru nabídnout?

MODERNÍ KONFERENČNÍ PROSTORY

Naše multifunkční školicí a konferenční centrum MAX s kapacitou 60 osob vytváří dokonalé zázemí pro korporátní klientelu. Prostory jsou vhodné pro jednání, školení, prezentace, výstavy či společenské akce. Zcela nová funkční technologie spolu s mo-

derním vybavením a kvalitními službami splňují všechny parametry kvalitních prostor ke školení. Konferenční sál je možné propojit se zimní zahradou a letní terasou, a získat tak jedinečné prostory pro coffee breaky, obědy, večerní rauty a teambuildingy. Místo je vhodné také pro setkávání členů a hostů sportovních, společenských a zájmových klubů. Parkování u hotelu a rychlé Wi-Fi připojení jsou u nás samozřejmostí.

FRESH RESTAURANT

Restaurace Salut s kapacitou 70 osob nabízí příjemné posezení v útulném a moderně zařízeném prostředí. Můžete zde ochutnat kulinařské speciality české i mezinárodní kuchyně a užít si nezapomenutelný gastronomický zážitek. Máme pro vás připravenou originální večerní nabídku včetně sezonních specialit, každý den nové polední menu a bohaté bufetové snídaně.

KLIDNÉ WELLNESS

V hotelovém Infinit wellness centru si můžete odpočinout v rustikální finské sauně s ochlazovacím bazénkem a relaxační místností. Dále zde naleznete širokou nabídku masáží, různé druhy privátních koupelí a solární studio s kolagenem.

POJĎME SE PROPOJIT!

Zaujala vás naše nabídka služeb? Pro korporátní klienty garantujeme ty nejlepší ceny, parkování přímo u hotelu zdarma, minerální vodu při příjezdu a samozřejmě individuální přístup. ☺

Pro rezervaci ubytování či firemní akce kontaktujte naše obchodní oddělení:

Mgr. Lucie Doležalová

dolezalova@absolutumhotel.cz

Tel.: 739 069 636.

Kolo a víno mají mnoho společného. Třeba to, že neznáme jejich vynálezce či objevitele. Jen víno nemuselo čekat na to, až bude „vynalezeno“. Ovšem na rozdíl od prostého kola jsme si na vynález bicyklu museli nějaké to století počkat. A taky dost dlouho trvalo, než nás cyklostezky zavedly mezi vinice. Ano, na kole se za vínem vydává čím dál víc lidí a platí to i pro okolí města Nice na Côte d'Azur.

APPELATION TOUR DE Côte d'Azur

Promenade des Anglais, která se táhne 7 km podél moře.

Řekli byste – vždyť je to plážové letovisko, z jedné strany moře, z druhé Přímořské Alpy... Ale i tady můžete na stránkách tyčících se nad městem narazit na roztroušené „pole s vínem“. Jistě mi prominete trochu té nadsázky: tenhle výraz jsem si vypůjčil z filmu Bobule a vzal ho z úst naprostého vinařského ignoranta, kterého bravurně

zahrál Lukáš Langmajer. Ostatně, i na Côte d'Azur nás během čtyř dnů čeká několik „filmových míst“.

ETAPA I. NICE – ANTIBES Nice – Saint-Laurent-du-Var – Cagnes-sur-Mer – Antibes

Cyklistovo ráno začínám snídání malého koflíčku espresa v cyklistickém stánku Café du Cycliste

v Nice na Quai des Docks. Původně to opravdu bylo jen café u starého přístavu, kolem kterého vede cyklostezka souběžně s corniche, tedy městskou komunikací kolem pobřeží. Časem se kavárnička stala místem setkávání cyklistů ke společným vyjíždkám a dnes tady můžete získat veškeré informace o cyklistickém dění v okolí Nice, koupit originální cyklistické dresy s neobvyklým designem, nechat si

doporučit výletní trasy, zkrátka začlenit se do společnosti lidí, kterým kolo zvyšuje kvalitu života. Výhled na Starý přístav mě natolik okouznil, že si prodlužuji brzké ráno pomocí dalšího espresa – naštěstí. Kdybych to neudělal, asi bych těsně minul Egana Bernala – prvního Kolumbijce, který v roce 2019 vyhrál Tour de France. Zřejmě jel „náhodou“ kolem a po prvním ranním tréninku zaskočil na kafe – jak jinak. Samozřejmě, že neušel pozornosti personálu ani hostům, ale bylo vidět, že jsou tady na cyklistické hvězdy zvyklí. Vždyť v Nice a v blízkém Monaku jich bydlí dost na to, aby daly dohromady celý peloton. Blízké Alpes Maritimes a příznivé klima jsou ideálními podmínkami pro trénink. Málem jsem se Egana zeptal, jestli by se se mnou nechtěl projet, dokonce jsem se už nadechoval, ale nakonec jsem usoudil, že by to asi nebyl ten správný cyklistický humor. A tak se raději zvedám a pro první den na kole volím cestu podél pobřeží s cílem v Antibes. Je to sice jen 25 kilometrů, zato podél moře po široké corniche „Promenade des Anglais“ pro chodce i cyklisty. A jede se mi opravdu dost dobře, protože silničku jsem si půjčil v půjčovně kol v Rue de Rivoli. A přiznám se, že na kole s elektrickým řazením sedím poprvé, což mi nasadilo brouka do hlavy. Je to jako přesedlat na automat v autě, prostě, slovy básníka, „přiložíš ke rtu a neodtrhneš více“.

Město Nice založili Řekové ve čtvrtém století před Kristem jako Nikaia. Římané ho přejmenovali na Nicaea a později ho poitalštili na Nizza. Ve středověku náleželo k hrabství Provence, od roku 1388 patřilo k Savojsku a teprve od roku 1866 je součástí Francie jako Nice s prefekturou departementu Alpes-Maritimes.

Letiště Nice leží těsně u moře a jeho ranveje omývá příboj. Je třetím nejvytíženějším ve Francii, po pařížském Orly a Roissy-en-France Charlese de Gaula. Je bránou do Côte d'Azur a pro nedaleké Monacké knížectví také státním letištěm. Projíždím po corniche, která odděluje letiště od pobřeží-

ního města Saint-Laurent-du-Var. Souběžně s touto komunikací vede i železnice a právě její přítomnost mi vnukla pocit déjà vu. Na minulé životy nevěřím, tak v tom musí být něco jiného. Došlo mi to při průjezdu kolem malého nádraží: Veselé Velikonoce s Belmondem a Sophii Marceau! Ten film jsem viděl snad patnáctkrát. Nádražíčko sice nevypadá jako ve filmu, přesto před ním vidím Belmonda a Sophii, jak se neustále dohadují...

Historie třicetitisícového Saint Laurent du Var (Svatý Vavřinec na řece Var) začala už v 11. století, kdy zde byl postaven hospic pro počestné pod patronací svatého Vavřince. Úzké malebné uličky a románský kostel z 11. století určitě stojí za návštěvu. Blížím se ke Cagnes-sur-Mer a začínám se bát, že překročím rychlost. Totiž: toto přímořské městečko je první ve Francii, kde 11. září 2012 zavedli omezení rychlosti pro cyklisty. Pokud na cyklostezce překročíte 10 km/h, zaplatíte pokutu 35 euro. Vše prý měří radar jako u automobilů, ale já jsem ho nikde neviděl. Přitom vybavení cyklistickými měřiči rychlosti povinné není. Já ho měl na svém garminu a jsem si svého přestupku překročení rychlosti dobře vědom. Jen nevím, podle čeho ten radar pozná, kam má poslat obálku s modrým pruhem. Příjezd do Cagnes-sur-Mer po úzké, nevábne cyklostezce podél silnice se silným provozem není zrovna příjemný, takže jsem pospíchal, abych ji měl co nejdříve za sebou. Nicméně městečko samotné má svůj přímořský půvab umocněný hradem Grimaldi, který vše pěkně shora sleduje. Já však spíš vnímám čichem než zrakem, protože Cagnes je vyhlášené rybářské středisko, takže když večeri, tak rybu. Dnes určitě.

Z Cagnes-sur-Mer do Antibes je to dvanáct kilometrů (z Nice 25), ale jestli chcete vidět neoklasicistní vilu Eilenroc na konci antibeského mysu, kde svého času pobýval i předposlední egyptský král Farúk (1920–1965), pak musíte pár kilometrů ještě přidat. Antibes samotné je starobylé antické město jako ostatně většina obcí na Côte d'Azur (nakonec – první osídle-

Egan Bernal si rád skočí na kafe do Café du Cycliste v Nice.

Café du Cycliste v Nice.

ní je datováno do doby železné), takže cestou určitě potkáte řadu řeckých a římských památek včetně amfiteátru. Já jsem stačil jen nakouknout do starého přístavu a spěchal zpět do Nice, protože se blížil večer. Slíbil jsem si ale, že sem někdy příště zajedu autem, protože procházka po antických památkách zabere celý den.

Antibes založili už v pátém století řeční osadníci, kteří přišli do Marseille (tehdy řecky Massalía, později latinsky Massilia) z řeckého města Fokia (Phocée). Antibes bylo jejich marseillskou kolonií. Dodnes lze zaslechnout, že se Marseillanům říká Phocéén. Ti dali osadě název Antipolis, což v řečtině znamená město naproti. Nikdo však neví, zda naproti Nice, či Korsice, kam směřovaly obchodní lodě.

Roubion je malá kamenná vesnička přilepená na stránách horského masivu v srdci národního parku Mercantour. Foto Petr Pravda.

ETAPA II. NICE PŘES TŘI ŘEKY NA COL DE VENCE

**Cagnes, La Coll-sur-Loup,
Vence, Col de Vence**

V další etapě si zopakují cestu podél pobřeží do Cagnes-sur-Mer, ale po překročení řek Le Var, La Cagne a Le Loup v jejich ústí odbočí do kopců přes Villeneuve-Loubet směrem Saint-Paul-de-Vence. Řeku Var přejíždí po mostě, ale nebylo tomu tak vždy. Městečko se za starých časů rozrůstalo díky brodu, kolem kterého kvetl obchod. První most zde byl postaven až v roce 1792, kdy revolucionáři vymazali z názvu slovo saint. Stoupám vzhůru do strmých svahů Les Alpes-Ma-

ritimes neboli Přímořských Alp, což je také stejnojmenný název departementu s prefekturou v Nice a podprefekturou v Grasse. Silnice vede stále vzhůru, zastavím se v La Coll-sur-Loup, odkud je nádherný výhled na trochu výše položené Saint-Paul-de-Vence. Malé městečko La Coll-sur-Loup s necelými osmi tisíci obyvateli má jednu zvláštnost. V roce 1992 prohráli místní obyvatelé televizní meziměstskou soutěž vycházející z Her bez hranic se sousedním Tourrette-Levens. Nešťastní poražení to nemohli skousnout a až do roku 2000 odmítali platit televizní a rozhlasové poplatky...

Saint-Paul-de-Vence se tyčí na skalním výběžku ve výšce 350

metrů nad mořem. Jeho historie sahá až do 10. století. V městečku a jeho okolí najdete dvanáct historických svatostánků různého stáří a různých velikostí v čele s největším z nich – kapitulou Obrácení svatého Pavla. Pro svou polohu i atmosféru genia loci se Saint-Paul-de-Vence za poslední století stalo vyhledávaným letoviskem mnoha osobností kulturního života. Není tedy divu, že v četných galeriích najdeme díla Picassa, Matisse, Modiglianiho a ponejvíce Marka Chagalla. Ten se narodil roku 1887 v dnešním Bělorusku jako Mark Zacharovič Šagalov a zemřel právě tady v roce 1985. Jeho hrob je na místním hřbitově v nejzápadnější řadě od vstupní

Saint-Paul-de-Vence se tyčí na skalním výběžku ve výšce 350 metrů nad mořem. Foto Thiebaut / Agence Thuria.

Vína s apelací Bellet se pěstují na pahorcích nad Nice.

V uličkách Saint-Paul-de-Vence. Foto Office de Tourisme de Saint-Paul-de-Vence/Elisabeth Rossolin.

branky. V Saint-Paul-de-Vence měli svá letní sídla i slavní francouzští herci jako například Lino Ventura a Jean Paul Belmondo – a zase tady máme jeho Veselé Velikonoce, i když je začátek září. Většina exteriérů tohoto filmu se točila v těchto místech, není to jen nádraží na pobřeží. Určitě si vybavíte nádhernou vilu s bazénem, kde se odehrává velká část filmu. Ano, točilo se u „Belmondů doma“. Usedlost ale stojí trochu stranou městečka. Kde, to nesmím prozradit, a tak jen naznačím: zaměřte se západním směrem.

Osmnáctistíleté Vence leží v těsném sousedství, stačí jen párkrát šlápnout do pedálů a překonat stometrové převýšení. Do historie vstoupilo roku 1538, kdy zde podepsali mírovou smlouvu francouzský král František I. a císař Karel V. Oba panovníci vedli vleklé války, mimo jiné o Milán a Savojsko. Průměří na deset let jim zprostředkoval sám papež Pavel III. a na znamení míru tady František I. zasadil jasan, který tuto událost připomíná dodnes.

Přestože je strom docela zdravý, místní radní ho prý nedávno chtěli pokácet. Naštěstí se tak nestalo a na Jasanovém náměstí bude staříčkový jasan trůnit i nadále. Právě tady se ze svého bytu na slavný strom díval Mark Chagall. Daleko to neměl ani malíř a sochař Henri Matisse, který zde svého času pobýval (zemřel roku 1954 v Nice, kde má také své muzeum) a za nechal po sobě výzdobu nedaleké Růžencové kaple. Ta se od té doby nazývá kaplí Matissovou. Z prostorné terasy vedle náměstíčka si zase můžeme vychutnat nádherný výhled na okolní kopce. Nejblíže je Baou des Blancs (673 m), za ním Pater Noster (1111 m) a v dálce vyčuhuje Cime de Cheiron (1778 m) jako nejvyšší hora Cheironského masivu, který je součástí předhůří Západních Alp. Začátkem října se už začne obalovat sněhem a při dobré viditelnosti je to vidět i z pobřeží, a tak ani nemusíte pátrat na internetu, jestli si tam můžete zajet do lyžařského střediska. Vždyť z Nice je to jen pár desítek kilometrů.

ETAPA III. AUTOUR DE ROUBION Roubion, okruh po národním parku Mercantour

Stalo se už pravidlem, že na start některých etap se peloton přemisťuje letecky. To ale nebyl případ naší skupiny. Spokojíme se s autem, vždyť je to jen 75 kilometrů, a navíc překrásným údolím kaňonového typu podél říčky La Tinée. Ke konci tuto roklinu opustíme a za vytí motorů šplháme do hor. Nevyjí tady ale jen motory aut. V roce 1992 se sem přirozenou cestou vrátili divocí vlci, kteří tady kdysi hojně žili. Ale žádné strachy – místní ochránci je mají pod kontrolou.

Roubion je malá kamenná vesnička přilepená na stránkách horského masivu v srdci národního parku Mercantour. Bereme si pro nás připravená horská elektrokola, která tady mají zkratku VTT (vélo tout-terrain). Masivní pláště připomínající fat bike a baterie dávají dohromady dobře přes dvacet kilometrů. Nejsem zrovna vyznavač

elektrické berličky, ale po skončení dnešní horské etapy jsem konstatoval, že na klasickém horákovu bych si okolní krajinu nevychutnal. Ostatně strmé cesty plné volného kamení by na něm nevyjel dle svých slov ani náš zdatný průvodce Rémi – člen zdejší horské služby.

Mercantour je jeden z jedenácti národních parků Francie, známý jako jeden z nejdívočejších s mnoha krajinnými variantami a markantními kontrasty díky své geografické zvláštnosti: blízkost Côte d'Azur přináší doteky Středomořího moře a Alpy zase přidech vysokohorského klimatu.

Na stanici lanovky v Les Buissech to byl jen kousek, nakládáme kola a necháme se vyvézt do výšky 1500 metrů nad mořem. Lanovka nám skýtá úchvatný pohled pro milovníky downhillu: pod námi se rozprostírá pavoučí síť singltreků, nikde jinde jsem takovou hustotu neviděl. My se ale na singlech nesvezeme.

Jednak na to nemáme kola, jednak míříme poněkud výše. Vyrážíme po vrstevnicové Piste de Tavanierie alias Lou Girou en Tinée – pod tímto názvem ji najdete na cyklomápách. Brzy ale příjemnou cestičku opouštíme a stoupáme do výšky dvou tisíc metrů přes Pointe de Frache na Tête du Pommier (1913 m). „Už jste někdy viděli Mongolsko? Já tedy jen v televizi... A tady.“ To říká nadšeně Rémi při zastávkách na oblých pustých hřebenech.

Žlutozelený výhled na okolní krajinu zdánlivě pustou, protože bez stromů a jen s pastvinami posetými občasnými ostrůvky pasoucích se oveček opravdu Mongolsko připomíná. Ostatně – jeden obrázek jsem umístil

na sociální síť s tím, že zdravím z Mongolska, a všichni mi to uvěřili.

Přes mělké sedlo vyjíždíme na Cime de Tournerie (1815 m). Na oblém vrcholu to vypadá jako na staveništi. Namísto přírodního či historického monumentu trůní uprostřed rozkované zeminy bagr. Že by základy pro budoucí hotel? Ne – na základě podezření, že byl kopec před tisíci lety obydlen, nasedl v roce 1996 archeolog Jean Latour do vrtulníku a pomocí moderních technologií objevil obrysy starověkého obydlí. V roce 2013 zde začal archeologický průzkum, který potvrdil existenci galského svatostánku z doby železné. Od roku 2020 je toto místo oficiální historickou chráněnou památkou. Přes mělké sedlo přejíždíme kolem Col de la Couillole a údo-

Mercantour je jeden z jedenácti národních parků Francie.

lím kujónů (Vallon de la Couillole) sjíždíme zpět do Roubionu.

Cesta je plná překvapení s mírnou dávkou dobrodružství. Rémy se totiž každou chvíli zastavuje a na svém portable – čili mobilu – hledá tu správnou trasu. Tvrdí, že tudy ještě nejel, a i kdyby, tak si to nepamatuje. Není divu, kolem je mraveniště lesních sjezdů podobné těm, které jsme viděli z lanovky. I kdybychom tudy jezdili každý den po celý měsíc, pokaždé bychom měli volbu jiné tratě.

Nemusím snad nikoho ujišťovat, že po takovém horském cyklovýletě člověku pořádně vyhládne. Vlastně musím, protože vyhládnout ve Francii, v gastronomickém ráji, je přece jen něco jiného než vyhládnout doma. „U Joela“, tedy Chez Joëlle, na terasovitém náměstíčku v Roubionu, bylo chutné jídlo podporováno nejen vínem, ale i prostředím. Pohádkový výhled do údolí s říčkou La Vionene okořenil pozdní oběd vůněmi divoké přírody i čerstvým zážitkem z alpských planin.

ETAPA IV. APPELLATION BELLET Vinice apelace Bellet v okolí Nice

Začátkem podzimu vinice září barvami podobně jako pestrobarevný cyklistický peloton. V zářivém slunci můžete vidět nejen modré, narůžovělé či bílé hrozny, ale i žlutnoucí a červenající listy révy se všemi podzimními nuancemi. Nejinak tomu je v pahorcích nad Nice. Hrůstka nepoddajných vinařů tam úpěnlivě chrání své

převážně terasovité vinice a vzdoruje tak rozpínající se urbanistické výstavbě. Autorizované vinice apelace Bellet sdružuje jedenáct nezávislých farem a jedno vinařské družstvo. Zabírají zhruba 40 hektarů s produkcí sto tisíc lahví ročně. A kdo tedy reprezentuje ten viniční peloton? Domácí reprezentanty zastupuje bílá odrůda Vermentino, která se však na Côte d'Azur domestikovala jako Rolle. Pochází ze starého rodu středomořských odrůd zvaných Malvoisie (ne, není to Malvasia – české synonymum pro Veltlínské červené rané!). Nejprve působila v pelotonu ve Španělsku a přes Korsiku a Sardinii doputovala do italské Ligurie a Toskánska. Odtud to byl na Côte d'Azur jen kousek. V Itálii měla jednu dobu špičkovou formu, v krajském přeboru porážela ostatní, a tak zde získala přezdívku Favorita či Pigato. Místní vinaři jsou však hrdí i na další autochtonní reprezentanty – na Braquet zvanou též Brachetto, která soutěží v modrém dresu, i na přivandrovalou Folle noire s přezdívkou Fuella. Ta je potomkem starodávné Heunisch, kterou sem prý kdysi přivezli Hunové. A aby pořadatelé ukázali, že nejsou pozadu za světem, nakoupili i posily ze zahraničí. V červených dresech tady působí Grenache – nejrozšířenější modrá odrůda na světě – a Cinsault – francouzská národní odrůda, která kdysi pronikla v synonymním převleku jako Hermitage do Jihoafrické republiky a spolu s Pinot noir založila slavnou Pinotage. No, a v bílém dresu samozřejmě nesmí chybět

světem protřelé Chardonnay z domovské stáje v Burgundsku.

Všichni účastníci tohoto pelotonu nakonec doputují do cíle, jenže nekončí v depu jako cyklisté, ale v lahvích. Několik jsem si jich přivezl. A co tedy má ještě kolo a víno společného? Projížďku na kole si vychutnáte stejně jako sklenku dobrého vína. Zkrátka, tento tandem zvyšuje kvalitu života, jen musíme dodržovat pořadí. Nejdřív kolo a až poté víno.

LA VIE EST BELLE

Pocit pobytu na Côte d'Azur byl vystřídán – pocitem pobytu na Côte d'Azur. Abyste rozuměli: pokud spontánně dáte něčemu přívlastek bez poznání věcí příštích, snadno se chytíte do pastí. A jste schopni pak odvolat, co jste právě prohlásili, a „slíbit, co jste netušili, že slibovat budete“. Ano, jih Francie mně znovu zamotal hlavu. Jako bych nevěděl, co mne tady čeká! Já ale chci být takto naivní. Chci se nechat opíjet nádherou, ve které se setkává historie s přítomností, kdy slunce zalévá kavárničky na náměstí před kostelem a kolem voní vinobraní. Rád podléhám pocitům obdivu k věcem, vůním i lidem. Možná kdysi právě tady se zrodil výkřik la vie est belle. ☺

Text: Martin Severa, foto: autor,
Alexej Taukachou, Václav Vrtal
a uvedené zdroje

www.cafeducycliste.com
www.rent-bike.fr/9-nice.html
www.nicetourisme.com/
www.france.fr

T3 Coupé

Svezte se Prahou ve velkém stylu!

Projížďka luxusní tramvají T3 Coupé nebo historickými vozy se sklenkou dobrého vína je ideální způsob jak oslnit vybranou společností a užít si krásy Prahy jinak.

Jízdu vám můžeme
zpestřit hudební
produkcí či cateringem.

Cena od 3 500 Kč/hod.

Kontakty: **obchod@dpp.cz**

Bližší informace o pronájmech jízd tramvají
se dozvíte na: **www.dpp.cz/jizdytram**

Dopravní podnik
hlavního města Prahy